

A Landesgericht Feldkirch (Ausztria) által 2008. július 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Vorarlberger Gebietskrankenkasse kontra WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG

(C-347/08. sz. ügy)

(2008/C 272/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Feldkirch

Az alapeljárás felei

Felperes: Vorarlberger Gebietskrankenkasse

Alperes: WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 11. cikkének (2) bekezdésében található, ugyan ezen rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjára történő utalást, hogy a társadalombiztosítási szerv, akire a közvetlen károsult követelése az Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (a társadalombiztosításról szóló általános osztrák törvény, a továbbiakban: ASVG) 332. §-a alapján törvényileg átszálltak, abban a tagállamban, ahol székhellyel rendelkezik, székhelyének bírósága előtt közvetlenül keresetet indíthat a biztosító ellen, amennyiben az ilyen közvetlen keresetindítás megengedett, és a biztosító valamely tagállamban székhellyel rendelkezik?
2. Ha az 1. kérdésre a válasz igenlő: Fennáll-e ez a joghatóság akkor is, ha a közvetlen károsultnak a kereset bírósághoz történő benyújtásának időpontjában nincs lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye abban a tagállamban, amelyben a társadalombiztosítási szerv székhelye található?

⁽¹⁾ HL L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

A Bundessozialgericht (Németország) által 2008. augusztus 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Christian Grimme kontra Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(C-351/08. sz. ügy)

(2008/C 272/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundessozialgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Christian Grimme

Alperes: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség között létrejött, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodást⁽¹⁾, különösen annak 1., 5., 7., 16. cikkét, valamint I. mellékletének 12., 17., 18. és 19. cikkét, hogy azok nem teszik lehetővé, hogy egy svájci jog szerint alapított részvénytársaság igazgatóságának Németországban foglalkoztatott tagja a német nyugdíjbiztosítás rendszerében kötelezően biztosított legyen, míg egy német jog szerint alapított részvénytársaság igazgatóságának Németországban foglalkoztatott tagja ne legyen kötelezően biztosított a német nyugdíjbiztosítási rendszerben?

⁽¹⁾ HL 2002., L 114., 6. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-141/05. sz., Internationaler Hilfsfonds e.V. kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. június 5-én hozott ítélete ellen az Internationaler Hilfsfonds e.V. által 2008. augusztus 7-én benyújtott fellebbezés

(C-362/08. P. sz. ügy)

(2008/C 272/20)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Internationaler Hilfsfonds e.V. (képviselő: H. Kaltenecker ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2008. június 5-én hozott ítéletét;
- jogerősen eldöntve a jogvitát, semmisítse meg a megtámadott, 2005. február 14-i bizottsági intézkedést (a Bíróság alapszabályának 54. cikke);
- másodlagosan, utalja vissza a jogvitát az Elsőfokú Bírósághoz újabb határozathozatal céljából;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás és a fellebbező költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság mint elfogadhatatlant, az alábbi indoklással utasította el a felperes, Kazahsztánban szervezett orvosi támogatási program társfinanszírozására irányuló, LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó egyes bizottsági iratokhoz való hozzáférést megtagadó bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló kérelmét: a kérelmet olyan intézkedéssel szemben terjesztették elő, amely jogerőssé vált korábbi határozatot pusztán megerősített, és amennyiben a megtámadott intézkedés nem pusztán megerősítő intézkedés lenne, akkor sem tekinthető az 1049/2001 rendelet értelmében megtámadható határozatnak.

Az ítélet jogi szempontból és a tényállás értékelése tekintetében is jelentős hiányosságokat mutat.

Először is az Elsőfokú Bíróság a megtámadott intézkedés minősítését illetően nem vette figyelembe, hogy a korábban a Bizottságnak, az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében a felperes újabb kérelmére való válaszként a felperesnek címzett határozatát érvénytelennek kellett volna tekinteni, mivel azt nem a Bizottság főtitkára bocsátotta ki, és sem indoklás, sem pedig a jogok gyakorlására való figyelmeztetés nem tartalmazott. Mivel következésképpen ezen aktus érvénytelen válasz volt, nem képezheti megsemmisítés iránti kérelem tárgyát. Így kizárólag a megtámadott intézkedés, úgymint a Bizottságnak a felperes újabb kérelmére adott válasza tekinthető érvényes határozatnak, amely az Elsőfokú Bíróság álláspontjával ellentétben valóban a helyzet Bizottság általi újabb és teljes körű vizsgálatán alapul. A megtámadott intézkedés nem tekinthető tehát „pusztán megerősítő intézkedésnek”, mivel képtelenség valamely jogilag érvénytelen dolgot megerősíteni. Az Elsőfokú Bíróság azonban sajnos nem vizsgálta a korábbi bizottsági határozat érvényességét, amely a megtámadott bizottsági intézkedés téves minősítését eredményezte.

Másodszor, az Elsőfokú Bíróság azon állítása, hogy a megtámadott intézkedés az 1049/2001 rendelet értelmében benyújtott első kérelemre adott válasz, és ezért nem tekinthető keresettel megtámadható határozatnak, az 1049/2001 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének téves értelmezésére vezethető vissza. Az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe, hogy e rendelkezés bár lehetővé teszi, nem teszi azonban kötelezővé újabb kérelem benyújtását. Erre tekintettel és a Bizottságnak a teljes megelőző eljárás során tanúsított elutasító magatartását figyelembe véve a felperes nem volt köteles újabb kérelmet benyújtani. A felperes az eljárás során kérte az e rendelkezés jellegére vonatkozó álláspontjának jegyzőkönyvbe vételét, mivel e tekintetben hiányos volt a tárgyalásról készült jegyzőkönyv. A tárgyalásról készült jegyzőkönyv helyesbítésére irányuló kérelem elutasításával az Elsőfokú Bíróság eljárásjogi hibát is elkövetett.

Az Oberlandesgericht München (Németország) által 2008. augusztus 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV kontra Adolf Darbo AG

(C-366/08. sz. ügy)

(2008/C 272/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht München (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes és ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Alperes és fellebbező: Adolf Darbo AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a színezékeken és édesítőszeren kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 1995. február 20-i 95/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ III. mellékletének A. részében szereplő alacsony cukortartalmú dzsemek fogalmát, hogy az az extra dzsem megjelöléssel ellátott dzsemekre is vonatkozik?
- 2) Amennyiben az első kérdésre igenlő válasz adandó:
  - a) Hogyan értelmezendő egyebekben a 95/2/EK irányelv III. mellékletének A. részben szereplő alacsony cukortartalmú dzsemek fogalma?
  - b) Különösen úgy kell-e értelmezni, hogy az az extra dzsem megjelöléssel ellátott olyan dzsemeket is magába foglalja, amelyeknek oldhatósárazanyag-tartalma 58 %?
- 3) Amennyiben az 1. és a 2. b) kérdésre igenlő válasz adandó:

Úgy kell-e értelmezni az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről szóló, 2001. december 20-i 2001/113/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ I. melléklete II. részének második mondatát, hogy az extra dzsem megjelölés használata akkor engedélyezhető a legfeljebb 60 % oldhatósárazanyag-tartalommal rendelkező dzsemekre is, ha a dzsem megjelölésre ezen dzsemek tekintetében nem támasztanak kevésbé magas követelményeket?

⁽¹⁾ HL L 61., 1995. március 18., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 50. o.

⁽²⁾ HL L 10., 2002. január 12., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 190. o.